UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIX. Der illegitima translatione Eusebii Nicomediensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

A σεβοῦς πολιτείας ἐντειλαμένη, καὶ ταῖς ἐξαιρέτοις αὐτὸν ἐπικλύσασα εὐλογίαις. ἐκείνη μὲν οὖν μετὰ τὴν τελευτὴν τιμῆς ἔτυχεν, ὁποίας τυχεῖν ἐχρῆν τὴν οὕτως ἐπιμελῶς καὶ θερμῶς τὸν τῶν ὅλων τεθεραπευκυῖαν θεόν. οἱ δὲ τῆς ἀρείου συμμορίας, τῶν παμπονήρων οὐκ ἐπελάθοντο βουλευμάτων.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ τῆς παρανόμου εὐσεβίου τῆς νικομηδείας μεταθέσεως.

Τοῦτο γὰρ δὴ ἕνεκα τῇ τῆς πίστεως ὁμολογίᾳ συνεθέντο ταῖς χερσὶν, ὡς ἂν τὰ κώδια περικείμενοι, τὰ τῶν λύκων ἐργάσαιντο. B ὁ μὲν γὰρ θεῖος ἐκεῖνος ἀλέξανδρος, ὁ τῇ προσευχῇ κατακοντίσας τὸν ἄρειον, ὁ βυζαντίου λέγω. οὕτως γὰρ ἡ κωνσταντινούπολις κατ᾽ ἐκεῖνον ὠνομάζετο τὸν καιρὸν, εἰς τὸν ἀμείνω μετετέθη βίον. εὐσέβιος δὲ ὁ τῆς δυσσεβείας συνήγορος, μικρὰ φροντίσας ὧν περὶ βραχέος μετὰ τῶν ἄλλων συνέγραψεν ἀρχιερέων ὅρων, παραυτίκα τὴν νικομήδειαν καταλιπὼν, τὸν τῆς κωνσταντινουπόλεως ἥρπασε θρόνον ἄντικρυς τοῦ κανόνος, ἐπισκόπους ὁμοῦ καὶ πρεσβυτέρους ἀπαγορεύοντος, ἐξ ἑτέρας εἰς ἑτέραν μὴ μεταβαίνειν πό- C λιν. θαυμαστὸν δὲ οὐδὲν, τοὺς οὕτω κατὰ τῆς τοῦ μονογενοῦς μανέντας θεότητος, ἀδεῶς τοὺς ἄλλους παραβῆναι νόμους. οὐ νῦν δὲ τοῦτο πρῶτον κεκαινοτόμηκεν, ἀλλὰ καὶ ἤδη πρότερον αὐτὸ τοῦτο τετόλμηκεν. τὴν βηρυτὸν γὰρ πάλαι πεπιστευμένος, εἰς τὴν νικομήδειαν μετεπήδησε. καὶ ταύτης δὲ μετὰ τὴν σύνοδον διὰ τὸ τῆς δυσσεβείας προφανὲς ἐξηλάθη, καὶ σὺν αὐτῷ θεογόνιος ὁ νικαίας. καὶ τοῦτο δῆλον ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος δεύτερον διὰ γραμμάτων πεποίηκεν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς ἐνθήσω τῇ D συγγραφῇ. ἐπέστειλε δὲ ταῦτα νικομηδεῦσι.

Κεφ. κ'.

Ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου, κατὰ εὐσεβίου καὶ θεογονίου γραφεῖσα νικομηδεῦσι.

Τίς ἐστιν ὁ ταῦτα διδάξας οὕτως ἄκακον πλῆθος; εὐσέβιος δηλαδὴ ὁ τῆς τυραννικῆς ὠμότητος συμμύστης. ὅτι γὰρ πανταχοῦ τοῦ τυράννου γεγένηται πρόσφυξ, πολλαχόθεν ἐστὶ συνορᾶν. τοῦτο μὲν γὰρ αἱ τῶν ἐπισκόπων σφαγαὶ διαμαρτύρονται, ἀλλὰ τῶν ἀληθῶς ἐπισκόπων. τοῦτο δὲ ἡ χαλεπωτάτη τῶν χριστιανῶν

A animo migravit, cùm multa de pia ac religioſa vivendi ratione mandaſſet filio, cumque extremis omnis generis benedictionibus cumulaſſet. Et illa quidem poſt mortem eum honorem conſecuta eſt, quem par fuit conſequi illam quæ tam ſtudioſe tamque ardenti animo Deum coluerat. Ariani vero interim à perditis conſiliis minime deſiſtebant.

Cap. XIX.

De illegitima translatione Euſebii Nicomedienſis.

Idcirco enim expoſitioni fidei Nicenæ manuum ſuarum ſubſcriptio- B ne conſenſerant, ut pellibus ovium tecti, ea quæ luporum ſunt, agerent. Forte divinus ille Alexander, qui Arium oratione ſua perculit: Epiſcopum Byſantii intelligo: ſic enim Conſtantinopolis eo tempore vocabatur: ex hac vita ad meliorem ſortem migraverat. Continuo Euſebius impietatis propugnator, parvi habitis regulis quas ipſe unà cum reliquis Epiſcopis paulo ante conſcripſerat, relictâ Nicomediâ Conſtantinopolitanam ſedem invaſit: cùm canon diſerte prohibeat, ne Epiſcopi aut presbyteri ab una civitate in aliam tranſiliant. Verum eos qui adverſus C unigeniti Filii Divinitatem tantâ dementiâ inſurrexerant, alias leges licenter violaſſe, haudquaquam mirandum eſt. Necvero ille tunc primum novitatis hujus auctor fuit: ſed jam antea idem facinus admiſerat. Nam cùm Berytenſis Eccleſiæ Epiſcopus olim conſtitutus fuiſſet, inde ad Epiſcopatum Nicomediæ tranſilierat. Ex quo deinde Epiſcopatu poſt Nicænum Concilium ob apertam quam profitebatur impietatem dejectus eſt, & unà cum illo Theogonius Epiſcopus Nicææ. Idque Imperator Conſtantinus D litteris ſuis iterum teſtatus eſt. Quarum partem hoc loco apponam: Scriptæ ſunt autem ad Nicomedienſes.

Cap. XX.

Epiſtola Imp. Conſtantini adverſus Euſebium & Theogonium ad Nicomedienſes ſcripta.

Quisnam vero adeo ſimplicem plebem iſta docuit? Euſebius nimirum tyrannicæ crudelitatis conſecraneus. Nam quòd tyranni cliens perpetuo fuerit, ex multis perſpici poteſt. Id enim Epiſcoporum cædes teſtantur: ſed verorum plane Epiſcoporum. Id crudeliſſima Chriſtianorum